

Υπόθεση T-317/02

Fédération des industries condimentaires de France (FICF) κ.λπ. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Κοινή εμπορική πολιτική — Παγκόσμιος Οργανισμός Εμπορίου (ΠΟΕ) —
Κανονισμός (ΕΚ) 3286/94 — Εμπόδια στο εμπόριο — Παρασκευασμένη μουστάρδα
— Περάτωση της διαδικασίας έρευνας σχετικά με τα εμπόδια στο εμπόριο —
Κοινοτικό συμφέρον»

Απόφαση του Πρωτοδικείου (πρώτο πενταμελές τμήμα) της 14ης Δεκεμβρίου
2004 II - 4333

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Καταγγελία ενώσεως επιχειρήσεων βάσει των κανόνων διεθνούς εμπορίου — Απόφαση της Επιτροπής περατώνουσα τη διαδικασία έρευνας — Δικαστικός έλεγχος
(Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 4)*

2. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Ανάλυση δράσεως εκ μέρους της Κοινότητας — Προϋποθέσεις — Σωρευτικές προϋποθέσεις (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρα 2 §§ 1 και 4 και 4 § 2)
3. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Ανάλυση δράσεως εκ μέρους της Κοινότητας — Προϋποθέσεις — Κωλύματα στο εμπόριο— Περιεχόμενο (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 4)
4. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Ανάλυση δράσεως εκ μέρους της Κοινότητας — Προϋποθέσεις — Δυσμενείς εμπορικές συνέπειες — Περιεχόμενο (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 4)
5. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Ανάλυση δράσεως εκ μέρους της Κοινότητας — Προϋποθέσεις — Συμφέρον της Κοινότητας — Εξουσία εκτίμησης της Επιτροπής — Εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών καταστάσεων — Δικαστικός έλεγχος — Όρια (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου)
6. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Ανάλυση δράσεως εκ μέρους της Κοινότητας — Προϋποθέσεις — Συμφέρον της Κοινότητας — Εξουσία εκτίμησης της Επιτροπής — Εκτίμηση η οποία έγινε στο στάδιο κινήσεως της διαδικασίας εξετάσεως — Έλλειψη επιπτώσεως στην εκτίμηση που γίνεται κατά το πέρας της διαδικασίας (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου)
7. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Ανάλυση δράσεως εκ μέρους της Κοινότητας — Προϋποθέσεις — Αναγκαιότητα υπάρξεως δυσμενών εμπορικών συνεπειών για τον καταγγέλλοντα παρά την ύπαρξη γενικού συμφέροντος της Κοινότητας — Εξουσία εκτίμησης της Επιτροπής (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 1)
8. Πράξεις των οργάνων — Αιτιολογία — Υποχρέωση — Περιεχόμενο — Απόφαση περατώνουσα διαδικασία εξετάσεως σχετικά με παρακώλυση εμπορίου (Άρθρο 253 ΕΚ· κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 1)

9. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Διαδικασία εξετάσεως — Υποχρέωση πληροφόρησης που βαρύνει τα θεσμικά όργανα — Περιεχόμενο (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 4)
10. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Διαδικασία εξετάσεως — Προθεσμία διαβίβασης της εκθέσεως σε περίπτωση «απλής ή κανονικής» έρευνας — Παράταση σε περίπτωση «περίπλοκης» εξετάσεως — Προθεσμία καθαρά ενδεικτικού χαρακτήρα — Υπέρβαση — Επιτρέπεται — Προϋπόθεση — Εύλογο χρονικό διάστημα (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 8 § 8)
11. Κοινή εμπορική πολιτική — Άμυνα κατά της παρακωλύσεως του εμπορίου — Διαδικασία εξετάσεως — Προθεσμία για τη λήψη αποφάσεως περατώνοντας τη διαδικασία κατόπιν της διαβουλεύσεως της συμβουλευτικής επιτροπής — Εξουσία εκτιμήσεως της Επιτροπής — Όρια — Εύλογο χρονικό διάστημα (Κανονισμός 3286/94 του Συμβουλίου, άρθρο 11 § 1)

1. Το άρθρο 4 του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, ιδίως εκείνων που έχουν θεσπιστεί στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου (ΠΟΕ), θέλησε να παράσχει τη δυνατότητα, ειδικότερα, σε κάθε ένωση που ενεργεί στο όνομα μιας ή περισσότερων επιχειρήσεων της Κοινότητας, να προβάλει το δικαίωμα επικλήσεως των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, οι οποίοι περιλαμβάνονται σε πολυμερή ή πλειομερή εμπορική συμφωνία, σε καταγγελία που υποβάλλει στην Επιτροπή, υπό τις προϋποθέσεις που διευκρινίζει ο εν λόγω κανονισμός, καθώς και να επικαλείται τις διαδικαστικές εγγυήσεις που προβλέπουν οι διατάξεις του ίδιου αυτού κανονισμού. Το σύνολο των εγγυήσεων αυτών συνεπάγεται ότι ο καταγγέλλων, κατά την έννοια του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού, δικαιούται να υποβάλει στον έλεγχο του Πρωτοδικείου από-

φαση με την οποία η Επιτροπή περάτωσε τη διαδικασία έρευνας η οποία κινήθηκε κατόπιν της υποβολής της καταγγελίας του.

(βλ. σκέψη 41)

2. Κατά τον κανονισμό 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, η ανάληψη δράσεως εκ μέρους της Κοινότητας βάσει των κανόνων του διεθνούς εμπορίου κατά εμποδίων στο εμπόριο, που θέσπισε ή διατήρησε τρίτη χώρα και τα οποία έχουν συνέπειες στην αγορά της τελευταίας, προϋποθέτει, τουλάχιστον, τη συγκέντρωση τριών σωρευτικών προϋποθέσεων, δηλαδή την ύπαρξη εμποδίων στο εμπόριο,

όπως αυτά ορίζονται στον κανονισμό, την παρουσία δυσμενών συνεπειών για τις συναλλαγές που προκύπτουν από τα εν λόγω εμπόδια και την ανάγκη δράσεως προς το συμφέρον της Κοινότητας. Όταν, στο πέρας μιας διαδικασίας έρευνας που κινήθηκε σύμφωνα με τον κανονισμό 3286/94, η Επιτροπή διαπιστώνει ότι μια από τις προαναφερθείσες προϋποθέσεις δεν συντρέχει, τα κοινοτικά όργανα δικαιούνται να θεωρήσουν ότι δεν συντρέχει λόγος να αναληφθεί μια τέτοια δράση.

(βλ. σκέψη 48)

3. Τα δύο στοιχεία που συνθέτουν τον ορισμό των εμποδίων στο εμπόριο, κατά την έννοια του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου δηλαδή «οι πρακτικές επιβολής ή διατήρησης εκ μέρους τρίτης χώρας εμποδίων στο εμπόριο» και «το δικαίωμα αναλήψεως δράσεως» δεν μπορούν να χωριστούν τεχνικά. Πράγματι, τα εμπόδια στο εμπόριο, των οποίων η ύπαρξη μπορεί να προβληθεί για τους σκοπούς εφαρμογής του εν λόγω κανονισμού, προϋποθέτει την ύπαρξη δικαιώματος αναλήψεως δράσεως που καθιερώνουν οι κανόνες του διεθνούς εμπορίου. Διαφορετική ερμηνεία θα είχε ως απο-

τέλεσμα εμπορικές πρακτικές που θεσπίζονται ή διατηρούνται από τρίτη χώρα να θεωρηθούν ως εμπόδια στο εμπόριο, παρ' όλον ότι κανένα δικαίωμα προς ανάληψη δράσεως δεν καθιερώνεται από τους προαναφερθέντες κανόνες.

(βλ. σκέψεις 49, 53)

4. Από τον ορισμό των δυσμενών συνεπειών για τις συναλλαγές που διαλαμβάνει το άρθρο 2, παράγραφος 4, του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, προκύπτει ότι με τον κανονισμό αυτόν γίνεται δεκτή η ύπαρξη σχέσεως αιτιότητας μεταξύ των συνεπειών για τις συναλλαγές που είναι παρούσες («προκαλούνται») ή είναι μελλοντικές («κίνδυνος να προκληθούν») και τα εμπόδια στο εμπόριο, όπως αυτά εξακριβώνονται υπό τις ειδικότερες περιστάσεις κάθε περίπτωσης, κατά την έννοια του εν λόγω κανονισμού 3286/94.

Η ερμηνεία αυτή επιβεβαιώνεται από την έβδομη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού, που διαλαμβάνει ότι ο μηχανισμός που θεσπίζει ο κανονισμός αυτός αποσκοπεί στο να καταστήσει δυνατόν να ζητείται από τα κοινοτικά όργανα να αντιδρούν στα εμπόδια στο εμπόριο εκ μέρους τρίτων χωρών «τα οποία προκαλούν» δυσμενείς συνέπειες στις συναλλαγές, καθώς και από το

άρθρο 4, παράγραφος 2, του κανονισμού αυτού, σχετικά με το περιεχόμενο της καταγγελίας, που επιβάλλει όπως η καταγγελία περιέχει επαρκή αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη των εμποδίων στο εμπόριο και με τις δυσμενείς για τις συναλλαγές συνέπειες «που απορρέουν από αυτά». Επιπροσθέτως, οι δυσμενείς συνέπειες για τις συναλλαγές, κατά την έννοια του κανονισμού 3286/94, πρέπει επίσης να επηρεάζουν σημαντικά είτε την οικονομία της Κοινότητας ή περιφέρειας είτε τον τομέα σχετικής οικονομικής δραστηριότητας της Κοινότητας.

των πραγματικών περιστατικών που ελήφθησαν υπόψη για να γίνει η αμφισβητούμενη επιλογή, την έλλειψη πρόδηλης πλάνης στην εκτίμηση των περιστατικών αυτών ή στην έλλειψη κατάχρησης εξουσίας. Το εύρος του δικαστικού ελέγχου περιλαμβάνει επίσης την εξέταση της ελλείψεως νομικών σφαλμάτων.

(βλ. σκέψη 94)

(βλ. σκέψη 65)

5. Όταν ο κοινοτικός δικαστής επιλαμβάνεται προσφυγής περί ακυρώσεως που στρέφεται κατά αποφάσεως της Επιτροπής με την οποία περατώθηκε, λόγω ελλείψεως κοινοτικού συμφέροντος, εξεταστική διαδικασία σχετικά με τα εμπόδια στο εμπόριο που κινήθηκε κατ'εφαρμογή του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί ή άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, ο δικαστικός έλεγχος για την εκτίμηση πολύπλοκων οικονομικών καταστάσεων που προϋποθέτει το ζήτημα αν το συμφέρον της Κοινότητας επιβάλλει την ανάληψη δράσεως πρέπει να περιορίζεται στην εξακρίβωση τηρήσεως των διαδικαστικών κανόνων, την ακρίβεια

6. Η εκτίμηση του συμφέροντος της Κοινότητας, που έγινε στο στάδιο της ενάρξεως της διαδικασίας έρευνας που προβλέπει ο κανονισμός 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί ή άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, εμφανίζει, εκ φύσεως, προπαρασκευαστικό χαρακτήρα. Δεν μπορεί έτσι να εξομοιώνεται με την εκτίμηση που πρέπει να γίνεται στο μεταγενέστερο στάδιο, δηλαδή μετά το πέρας της διαδικασίας έρευνας, κατά τη στιγμή που πρέπει να αποφασιστεί αν είναι αναγκαία η δράση προς το συμφέρον της Κοινότητας.

Πράγματι, διαφορετική ερμηνεία θα είχε ως συνέπεια, εφόσον η Επιτροπή αποφασίσει να κινήσει διαδικασία έρευνας, αυτομάτως θα ήταν υποχρεωμένη, στο στάδιο της αποφάσεως σχετικά με ενδεχόμενη δράση της Κοινότητας, να θεωρήσει τη δράση αυτή ως αναγκαία, στο μέτρο που οι άλλες νόμιμες προϋποθέσεις εφαρμογής του κανονισμού 3286/94—δηλαδή η ύπαρξη εμποδίων στο εμπό-

ριο και η ύπαρξη δυσμένων συνεπειών στις συναλλαγές που προκύπτουν από τα εμπόδια αυτά— πληρούνται, στερώντας έτσι την Επιτροπή από το περιθώριο εκτιμήσεως.

(βλ. σκέψεις 97-98)

7. Η Επιτροπή δεν παραβαίνει το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί ή άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, όταν απαιτεί όπως η ενδεχόμενη δράση της Κοινότητας συνδέεται με τα πραγματικά και νομικά περιστατικά που οδήγησαν στη διαδικασία έρευνας και, μολονότι υπάρχει γενικό και μακροχρόνιο συμφέρον να δράσει στο μέλλον κατά των μελλοντικών παραβάσεων που μπορούν να προκύπτουν από την πρακτική των «επιλεκτικών κυρώσεων» που υιοθέτησε τρίτη χώρα, αποφασίζει να περατώσει τη διαδικασία έρευνας.

(βλ. σκέψη 120)

8. Από το άρθρο 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοι-

νοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί ή άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, προκύπτει ότι η απόφαση με την οποία περατούται η διαδικασία έρευνας, που προβλέπει ο εν λόγω κανονισμός, μπορεί να περιορίζει την αιτιολογία της στην υπόμνηση των κύριων συμπερασμάτων που προέκυψαν με την έκθεση σχετικά με την έρευνα, παραπέμποντας σ' αυτήν, χωρίς να είναι αναγκαίο, λαμβάνοντας υπόψη το πλαίσιο στο οποίο εντάσσεται η απόφαση αυτή, να επαναλαμβάνει το σύνολο των πραγματικών και νομικών στοιχείων που αναπτύσσονται στην έκθεση αυτή.

(βλ. σκέψη 132)

9. Ο κανονισμός 3286/94 που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί ή άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, παρέχει στους καταγγέλλοντες, στους ενδιαφερόμενους εξαγωγείς και εισαγωγείς καθώς και στους αντιπροσώπους της ή των ενδιαφερομένων χωρών δικαίωμα πληροφόρησης, που υπόκειται στις προϋποθέσεις του άρθρου 8, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', δικαίωμα το οποίο ειδικότερα πρέπει να συμβιβάζεται με την υποχρέωση των κοινοτικών οργάνων να τηρούν το επιχειρηματικό απόρρητο. Τα ίδια αυτά πρόσωπα μπορούν να ζητήσουν να ενημερωθούν

σχετικά με τα κυριότερα πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό που έχει προκύψει από τη διαδικασία έρευνας.

Ωστόσο, καμιά διάταξη του κανονισμού 3286/94 δεν επιβάλλει στην Επιτροπή να διαβιβάσει στα πρόσωπα που αναφέρει το άρθρο 8, παράγραφος 4, του κανονισμού αυτού το προσχέδιο της εκθέσεως σχετικά με την έρευνα προτού αυτή υποβληθεί στη συμβουλευτική επιτροπή, προκειμένου τα πρόσωπα αυτά να διατυπώσουν τις ενδεχόμενες παρατηρήσεις τους προς το κοινοτικό όργανο, ούτε να πληροφορήσει τα πρόσωπα αυτά αυτεπαγγέλτως για τα κυριότερα πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό που προκύπτει από τη διαδικασία έρευνας.

Αντιθέτως, το άρθρο 8, παράγραφος 4, στοιχεία α' και β', του κανονισμού 3286/94 επιβάλλει στα πρόσωπα που αναφέρει η διάταξη αυτή να υποβάλουν αίτηση παροχής πληροφοριών στην Επιτροπή. Το γεγονός ότι το δικαίωμα να ενημερωθούν ως προς τα κυριότερα πραγματικά περιστατικά και το σκεπτικό που προκύπτει από τη διαδικασία έρευνας εξαρτάται από την προϋπόθεση –και τη μόνη προϋπόθεση– ότι οι προσφεύγοντες υποβάλλουν σχετική αίτηση στην Επιτροπή δεν θίγει, καθαυτή, την υπεράσπιση των συμφερόντων τους, δεδομένου ότι η αίτηση αυτή δεν υπόκειται, επιπροσθέτως, σε καμιά ειδικότερη διατύπωση.

(βλ. σκέψεις 173, 175-176, 178)

10. Ενώ η υπέρβαση μιας επιτακτικής προθεσμίας συνεπάγεται την ακυρότητα κάθε πράξεως που εκδίδεται εκπρόθεσμα, η υπέρβαση μιας προθεσμίας καθαρά ενδεικτικής δεν μπορεί, καταρχήν, να συνεπάγεται την ακύρωση της εκδοθείσας εκπρόθεσμα πράξεως.

Η προβλεπόμενη προθεσμία των πέντε μηνών για την υποβολή της εκθέσεως σχετικά με την έρευνα, που αναφέρει το άρθρο 8, παράγραφος 8, του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί η άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, είναι ενδεικτική.

Ως προς την επτάμηνη προθεσμία στην οποία αναφέρεται το ίδιο αυτό άρθρο, αυτή συνιστά αποκλειστικά, στην περίπτωση μιας αποκαλούμενης «περίπλοκης» έρευνας, την παράταση της αρχικής πεντάμηνης προθεσμίας που προβλέπεται στην περίπτωση μιας αποκαλούμενης «απλής ή κανονικής» έρευνας. Επομένως, στο μέτρο που η προθεσμία για τη διαβίβαση της εκθέσεως σχετικά με την έρευνα είναι αποκλειστικά ενδεικτική στην περίπτωση έρευνας που χαρακτηρίζεται ως «απλή ή κανονική», δεν μπορεί να συμβαίνει διαφορετικά στην περίπτωση μιας έρευνας που χαρακτηρίζεται «περίπλοκη», εφόσον πρόκειται απλώς για παράταση της αρχικής προθεσμίας.

Πάντως, η Επιτροπή δεν μπορεί να καθυστερεί την υποβολή της εκθέσεως σχετικά με την έρευνα πέρα από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, δεδομένου ότι το γεγονός αυτό, πράγματι, είναι ικανό να συμβάλει στην καθυστέρηση εκδόσεως της αποφάσεως για την περάτωση της διαδικασίας έρευνας.

να εκδοθεί μια τέτοια απόφαση, λαμβανομένου υπόψη του συνόλου των περιστάσεων κάθε περιπτώσεως, ειδικότερα των ενδεχομένων διαβημάτων στα οποία η Επιτροπή σχεδίαζε να προβεί προς τις αρχές του τρίτου ενδιαφερόμενου κράτους, προτού περατώσει τη διαδικασία έρευνας.

(βλ. σκέψεις 187-190)

11. Η σιωπή του κανονισμού 3286/94, που καθορίζει κοινοτικές διαδικασίες στον τομέα της κοινής εμπορικής πολιτικής για να διασφαλιστεί ή άσκηση των δικαιωμάτων της Κοινότητας στο πλαίσιο των κανόνων του διεθνούς εμπορίου, επί του ζητήματος της προθεσμίας εντός της οποίας η απόφαση για την περάτωση της διαδικασίας έρευνας πρέπει να εκδοθεί κατόπιν της διαβουλεύσεως της επιτροπής του άρθρου 7 του εν λόγω κανονισμού, μπορεί να ερμηνευθεί ως διερμηνεύουσα τη βούληση του κοινοτικού νομοθέτη να αφήσει στην Επιτροπή ορισμένο περιθώριο εκτιμήσεως ως προς την ημερομηνία κατά την οποία πρέπει

12. Πάντως, η αναγνώριση ενός τέτοιου περιθωρίου εκτιμήσεως δεν σημαίνει ότι η Επιτροπή νομιμοποιείται να καθυστερήσει την έκδοση της αποφάσεως που λαμβάνεται βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 1, του κανονισμού 3286/94 πέρα από ένα εύλογο χρονικό διάστημα, το οποίο πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση με τις ειδικότερες περιστάσεις κάθε περίπτωσης. Ένα τέτοιο όριο αποβλέπει, πράγματι, στην εκπλήρωση του καθήκοντος επιμελείας και της αρχής της χρηστής διοικήσεως που υπέχει η Επιτροπή.

(βλ. σκέψεις 198-199)